

situacija: Kritika očita dramatik slabosti, ki jih dramatik Bor (oziroma njegov prijatelj, kritik Pavšič) ne vidi, avtor pa vidi v svojem delu slabosti, ki jih kritika ne vidi. To pa glede na nadaljnji avtorjev razvoj pomeni, da Bor v svojih bodočih dramah ne bo popravljaval slabosti, ki so za kritiko očitne, popravljaval pa bo stvari, ki se kritiki ne zde pomanjkljive. Torej nekoliko nevšečna perspektiva tako za avtorja samega kakor tudi za kritike Borovih bodočih dramskih del.

Da sklenem: Ali ni stari Goethe, ki je bil pesnik, dramatik in kritik, nekoč dejal: »Künstler schaffe, rede nicht!« V svobodnem prevodu: Umetnik ustvarjaj, ne polemiziraj v svoji zadevi!

Vladimir Kralj

K »ODGOVORU« J. DOKLERJA

Spoštovani tovariš urednik,

v prvi letošnji številki »Naše sodobnosti« je nekdo prav sovražno in — lahko bi rekli — kar žaljivo pisal o meni: ne toliko o mojem pisanju (saj ga v glavnem samo citira, ne da bi dosti polemiziral z njim), temveč o meni kot publicistu in državljanu. Polemizirati ne mislim, ker menda ni potrebno: saj sem v inkriminiranem pisanju večkrat dovolj razločno poudaril, da gre za popolnoma subjektivne, nestrokovne in neznanstvene impresije o tem, kako vidim odseve zgodovinskih dejstev v nekaterih zaokroženih umetnostno-zgodovinskih celotah, in o tem, kako z današnjega pa tukajšnjega aspekta dojemam nekatere pretekle pojave. A saj pravim: ne bi rad polemiziral, ker se mi zdi praktični življenjski nauk Finžgarjeve »Verige« zelo prepričljiv. Samo ne verjamem, da mi je bilo res treba podtakniti osebna namigovanja, ki jih nisem imel v mislih, in mi naprtiti (med vrsticami) svetovni nazor, ki mi je tuj. Če sem v uvodni glosi nasploh povedal splošno misel o konservativnosti, s tem nikakor nisem razglasil, da pripadam eni izmed obeh abderitskih strank v pravdi o abstraktni umetnosti (še celo ne, ker niti ne čutim dosti osebne, intimne afinitete do abstraktnega slikarstva, če moj intimni okus ravno zanima pisca »Odgovora«). Vsekakor pa vem, da jaz žalil nisem. Tudi ne vem, če je bilo docela primerno, ex cathedra poučevati urednika »Novih obzorij«, kakšne reči naj objavlja in kakšnih ne. Predvsem pa nekaj: če nekdo sam trdi, da piše le zbirko impresionističnih aforizmov (celo podnaslov mojega članka je v tem smislu poudarjeno ironičen) — in če temu poleg z ihto pa užaljenostjo dokazuješ, da ni povedal absolutnih znanstvenih resnic: to je pač sabljanje v prazno. Nekatero trditve v »Odgovoru« sem prebral z zanimanjem, nekatere celo z odobravanjem, z nekaterimi se kajpak nisem strinjal — a gotovo so bile prispevek k Vaši anketi. Zaradi senzacionalističnega vonja polemične zabele so bile bralcem gotovo mikavnejše — čistejše bi bile vsekakor brez nje. Župančičev nauk o »desinficiranem meču« polemike pa menda še slej ko prej drži. Čemu torej vse to?

S tovariškimi pozdravi —

Herbert Grün